

Hoogedelgestrengte raad,

Naar aanleiding van het verweerschrift van de gemeente willen wij het volgende naar voren brengen:

* In de jaren 2003/2004 heeft er overleg plaats gevonden tussen de gemeente en het Woonschepen Comité Groningen over het gebruik van de wallenkanten op de groene oever. Het gebruik van de oever aan de Oosterhamrikkade was onderdeel van dit overleg. Wij hebben in oktober 2004 een brief ontvangen waarin ons een bruikleenovereenkomst werd aangeboden. Deze overeenkomst is tot stand gekomen in overleg tussen de gemeente en onze bewonersorganisatie het WCG.

Wij zijn van mening dat het walgebruik zoals voorzien in deze overeenkomst uitgangspunt moet zijn bij de beschrijving van de huidige situatie.

* In bijlage 4 van het verweerschrift wordt gesteld dat uit het verslag van de informatie avond bruikleenovereenkomsten op 4-10-2004 geconcludeerd kan worden dat de hele Oosterhamrikkade uit de plannen voor de bruikleenovereenkomst geschrapt zijn.

Dit is pertinent onjuist, in tegendeel.

Ik citeer hieruit:

“Hier zijn de vragen over de Oosterhamrikkade geschrapt en vervangen door de volgende informatie. De vragen die tijdens de avond in dat licht aan de gemeente zijn voorgelegd zijn niet volledig en niet juist beantwoord. We hopen hierbij de juiste informatie door te geven. De gemeente wil graag dat de bruikleenovereenkomst getekend wordt, dat schept voor alle betrokkenen helderheid onder welke voorwaarden de groene oever in gebruik gegeven is. De bruikleenovereenkomst die de gemeente aanbiedt maakt het mogelijk om de grond terug te vorderen als de gemeente die nodig heeft...”

Voor de ligplaatsvergunninghouders en direct belanghebbenden van de Oosterhamrikkade is het daarom van belang de planontwikkeling goed te volgen en zo nodig van hun recht op inspraak gebruikt te maken. Men kan dat het beste doen door zich in de bewonersorganisatie van de wijk te laten vertegenwoordigen. Voor de bruikleenovereenkomst moet men zelf een keuze maken of men door te tekenen hiervan voordeel ondervindt.”

Graag zouden wij de notulen van deze informatieavond aan de stukken toe willen voegen.

Ook willen wij in dit kader het “verslag informatieavond nieuwbouw Oosterhamrikkade zuidzijde” van 2-2-2005 toevoegen. Tijdens deze avond komt de bruikleenovereenkomst ook ter sprake. Uit de antwoorden op onze vragen op bladzijde 2 blijkt dat de Oosterhamrikkade geenszins uit de plannen voor de bruikleenovereenkomst geschrapt waren.

De brief van 6 juni 2005 vormt een verandering in gemeentelijke strategie en had als doel ons recht op inspraak wat betreft de planontwikkeling aangaande onze tuinen af te kappen en onze planologische rechtspositie te verzwakken. Bezwaar tegen de toch erg stellig verwoorde brief bleek niet mogelijk omdat het geen besluit betrof.

De inhoud is feitelijk onjuist gebleken.

De toelichting bij de brief “vervolg aanpak groene oevers”, dd 21-10-2004 in bijlage 13 van ons bezwaarschrift is duidelijk over de opzegging van de overeenkomst door de gemeente:

“Het is mogelijk dat wij in de toekomst in gebruik gegeven wallenkanten dringend nodig hebben, bijvoorbeeld om een verbreding van een fietspad of om een bestemmingsplan te realiseren. Daar moet dan – uiteraard – wel een dringende noodzaak toe bestaan”.

Die laatste toevoeging is achterwege gelaten in het verweerschrift van de gemeente. Er is echter geen sprake van dringende noodzaak aangezien in het bestemmingsplan Waterrand Oosterparkwijk de functie van de groene oever niet verandert.

* In 2008 heeft de gemeenteraad middels een amendement willen voorkomen dat er met de vaststelling van het Bestemmingsplan Waterrand Oosterparkwijk een ongelijke behandeling voor ons zou ontstaan t.a.v. vergelijkbare situaties in de rest van de stad.

Om tegemoet te komen aan de doelstellingen van de ontwikkelingsvisie zijn wij in het overleg met de raadsleden tot een compromis gekomen waarbij:

- De hele oever tot aan de rooilijn van de kastanjabomen, als tuin gebruikt kan blijven worden.

De lengte van de tuin met 1/6 aan de voor- en 1/6 aan de achterzijde wordt ingekort t.o.v. van de gangbare regeling in het BOV (waar de oever over gehele lengte van de ligplaats als tuin gebruikt kan worden), hierdoor wordt de ruimte tussen de schepen publiek toegankelijk.

De schuurtjes konden 12 m² blijven, echter als het onsamenhangende karakter een visueel probleem zou zijn, hebben wij ons bereid verklaard te willen praten over een oplossing waarbij een betere aansluiting gezocht wordt tussen het ontwerp van de schuurtjes en de nieuwe bebouwing aan de overzijde van de straat.

Daarnaast hebben wij aangeboden in het kader van deze afspraak bereid te zijn af te zien van de overgangsregeling, en in overleg met de gemeente te starten op het moment dat de nieuwbouw gereed is, i.p.v. wanneer het schip van eigenaar verandert.

Wat voor de hele stad als een passende en redelijke regeling wordt beschouwd om de zichtrelatie met het water en het openbare karakter van de oevers voldoende te herstellen, bleek echter niet goed genoeg voor het Oosterhamriktracé.

Daar waar in de rest van de stad deze regeling dient tot het versterken of in voldoende mate terugbrengen van het openbare karakter van verschillende wallekanten c.q. het herstel van de (zicht)relatie tussen openbare weg en het herstellen van de zichtrelatie met het water, resulteert het ondanks onze extra tegemoetkomingen aan de Oosterhamrikkade kennelijk tot een omgekeerd effect.

Volgens het verweerschrift van de gemeente reduceert de regeling nl aan de Oosterhamrikkade op een onaanvaardbare wijze elk contact voor passanten en bewoners met het water en de beleving van de grote schaal van het kanaal wordt onaanvaardbaar gereduceerd. Dit is niet met elkaar te rijmen.

* In het bestemmingsplan Waterrand Oosterparkwijk wordt het algemeen belang van de groene oever zeer hoog geacht. Dit wordt als argument gebruikt om ons walgebruik te reduceren t.o.v. de regeling die ons in 2004 is aangeboden.

Dit staat in schril contrast met het algemeen belang dat in par. 3.4.2 van het bestemmingsplan Openbaar Vaarwater aan de groene oever is de rest van de stad wordt toegekend:

“Een groene oever heeft geen functie als wandelpad en heeft een beperkte toegankelijkheid. In geval van gebruik van een groene oever door woonschipbewoners verandert er weinig in de gebruikswaarde. Wel is het visuele contact met het water van groot belang”.

Een van de doelstellingen van de ons aangeboden bruikleenovereenkomst is juist het waarborgen van dit visueel contact.”

Als argumentatie hiervoor wordt in algemene bewoording verwezen naar het hoge ambitie niveau van de visie om het gebied om te vormen naar een boulevardachtige omgeving met een aangenaam verblijfsklimaat voor bewoners en passanten.

Hier willen wij de volgende kanttekeningen bij plaatsen:

- Een ontwikkelingsvisie is visiedocument op strategische niveau over mogelijke ontwikkelingsrichtingen van een gebied vooral bedoeld om discussies over gebiedsontwikkeling te structureren. Een ontwikkelingsvisie is echter niet juridisch bindend zoals ons en de gemeenteraad meerdere malen door het college is voorgehouden gedurende het besluitvormingsproces.

- Wij zijn van mening dat onze woonschepen en tuinen bijdragen aan een aangenaam verblijfsklimaat. De toekomstige bewoners van het gebied kiezen er bovendien zelf voor om een appartement te kopen of te huren met uitzicht op woonschepen met tuin.

- De genoemde ambities komen niet tot uiting in het bestemmingsplan, want ter plekke van onze tuinen verandert er vanaf de rooilijn van de bebouwing tot aan het water helemaal niets. Het zijn enkel gelegenheidsargumenten om in weerwil van het eigen gemeentebeleid onze tuinen en schuurtjes te reduceren.

- Inmiddels is gebleken dat het Oosterhamriktracé geen ontwikkelingsvisie maar een stedenbouwkundige droom was. Cruciale uitgangspunten blijken niet realiseerbaar op grond van redenen die vooraf al bekend waren of konden zijn:

De twee voorziene bruggen over het van Starckenborgh kanaal blijken voor Rijkswaterstaat onacceptabel dicht bij elkaar liggen voor de scheepvaart. Waardoor de leidende visie op de infrastructuur niet door kan gaan.

Hiermee is de visie komen te vervallen en wordt er nu gewerkt aan een herziening. De strijdige doelstellingen van de ontwikkelingsvisie om de twee wijken met elkaar te verbinden en tevens een HOV-verbinding en ontsluitingsweg door het gebied te leggen wordt verder op de spits gedreven omdat uiteenlegging van de verkeersstromen niet meer mogelijk is.

Inmiddels is besloten de tram over de busbaan te laten rijden. De gemeenteraad heeft op 28 september van dit jaar het voorlopig ontwerp van het tramtracé vastgesteld. In het voorlopig ontwerp is er geen sprake meer van een fietsroute naar Kardinge via het Oosterhamriktracé. De voorziene 10 m brede groene recreatieve noordoever en de kleine bruggetjes over het kanaal zijn komen te vervallen.

Ook is de beslissing over de autoroute over het van Starckenborghkanaal voorlopig uitgesteld, de mogelijkheid van een ontsluitingsroute over één of beide zijden van de Oosterhamrikkade wordt echter opgehouden.

Indien het hier bij blijft is de situatie aan de Oosterhamrikkade zz dus niet anders dan aan de Hofstede de Groothkade.

Indien er besloten wordt een ontsluitingsroute aan te leggen over de Oosterhamrikkade dan is de situatie vergelijkbaar met de Wilhelminakade.

Daarom zijn wij van mening dat ons walgebruik middels een zelfde regeling geregeld dient te worden.

Graag zouden wij e.e.a. aan de hand van foto's willen toelichten.